

oven i købet kan sige, som hun har skrevet til os, at hvis to lesbiske gerne vil have børn med hinanden, så skal de have lov til det – det synes jeg er en bevægende formulering, for det er ikke, fordi jeg vil forbyde dem det – men det kan de ikke få. Og det er ikke, fordi det er forbudt, vil jeg bare lige sige. Det kan de altså ikke få.

Kl. 20.05

Men der kan være fru Storcks metoder, og det skal de så have lov til at vælge, og de skal, som jeg personlig synes, de burde, sikre sig, at barnets far er en, de vil være bekendt, og som de har kigget godt efter, og som de ikke regner med er farligere, end mænd er i almindelighed. Og de er ikke så farlige i almindelighed, at man ikke kan omgås dem uden risiko for at blive smittet. Det vil jeg godt sige. Det er min holdning til den sag.

Men problemet er, hvis det er staten, der gør det. Så skal vi gå ind og sige, at vores ansvar er barnet, og barnet er den svage part i det her. Og derfor skal barnet have den mulighed, at det kan spørge: Hvem er min far? og så kunne få svar på det på en eller anden måde.

Der er masser af forhold i Danmark, hvor børn vokser op uden at kende deres far. I mange tilfælde, de fleste af dem, jeg nævner her, glimrer han ved sit fravær, men han glimrer dog. Der er en, der kan glimre, der er en, man kan savne, der er en, man kan mangle, der er en, man kan tale om.

Så er der mødre, der ikke vil fortælle, hvem barnets far er. Det er moderens ansvar. Det er så en sag mellem mor og barn. Det skal hun ikke kunne lægge over på staten. Det er moderens ansvar. Det må ligge mellem mor og barn. Vi kan ikke forbyde det, vi kan ikke regulere det. Vi kan have meninger om det, og det er en helt anden sag end at gå ind og lovregulere på det.

Så det er min personlige holdning til denne her sag, men vi er i SF enige om at afvise det her.

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Vi mener ikke, at man kan lovgive om, hvad den gode familie er, hvad der er de gode opvækstvilkår for børn. Det er ikke forældrenes seksuelle observans, der er det afgørende for, om barnet får en god opvækst, ligesom størstedelen af de enlige mødre giver deres børn rigtig gode vilkår under opvæksten på trods af de økonomiske problemer, mange af dem har.

Vi mener, det vil være et meget større problem for mange børn, hvis vi fra Folketingets side begynder at udråbe én slags familie til den gode familie, at det skal være den måde, man skal gøre det på, og at alle andre former er forkerte.

Der findes jo også lesbiske par, der har børn, som ikke er blevet til ved kunstig befrugtning. De kan have fået barnet ved, at en af dem har haft samleje med en mand, og de kan måske have fået barnet eller børnene, inden de indgik i et lesbisk parforhold. Der kan være enlige mødre, der er blevet enlige af mange andre grunde, end at de har valgt at få et barn uden en far. Faderen kan have forladt dem senere, eller de kan have forladt faderen, eller han kan være død, og det betyder jo ikke, at det er dårligt at vokse op hos en enlig mor. Det kan også være en enlig far. De kan jo så ikke få kunstig befrugtning.

Men vi skal ikke begynde at sige, hvad der er den gode familie, og hvad der er de bedste opvækstbetingelser for børn. Tværtimod skal vi prøve at se på, hvordan man i mange forskellige sammenhænge kan skabe de bedste betingelser for børn, uden at sige, at nogle er dårligere til at have børn, fordi de er lesbiske, eller fordi de er enlige. Derfor kan vi ikke støtte dette forslag.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Line Barfod: Kristeligt Folkepartis forslag drejer sig faktisk ikke om at sætte op, hvad der er en idealfamilie osv., men det er et spørgsmål om startopstillingen for et barn.

Er fru Line Barfod ikke enig med os i, at det, som FN's børnekonvention siger, er rigtigt, eller det, som regeringens Børnelovsudvalg har sagt, at det har betydning for et barn, om det i sin opvækst har nære relationer til både en mor og en far, som hver har sin personlighed, sine værdinormer og sin rolle i forhold til barnet, og som kan udgøre hver sin identifikationsmodel for barnet? Det vil derfor alt andet lige være et positivt element i et barns udvikling, at det allerede tidligt kan forholde sig til at forstå osv. både en moderskikkelse og en faderskikkelse.

Så det, vi vil, er ikke noget med at sætte op, hvad der er ideelt, og hvad der ikke er ideelt, men vi ønsker den ideelle startopstilling. Når vi som samfund er med til at skabe et lille barn, så skal vi også som samfund forpligte os til at etablere den bedst mulige startopstilling. Er fru Line Barfod ikke enig i det?

Kl. 20.10